

Βεροίας Παντελεήμων: Οι Πατέρες της Δ' Οικουμενικής Συνόδου υπερασπίστηκαν την αλήθεια της Εκκλησίας μας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 13 Ιουλίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Νάουσας και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό Τιμίου Προδρόμου στην ορεινή Καστανιά στο Βέρμιο.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου:

«Έως ἄν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου».

Μία προφητική διαβεβαίωση δίδει σήμερα ο Χριστός στους μαθητές του αλλά και σέ όλους όσους θά τον πιστεύσουν ανά τους αιώνες. Ο Χριστός μᾶς διαβεβαιώνει ότι δέν θά ἀλλάξει τό παραμικρό ἀπό τόν νόμο καί τή διδασκαλία του, μέχρις ὅτι παρέλθει ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ, μέχρι δηλαδή τῆς συντελείας τοῦ αἵωνος.

Τί εἶναι ὅμως αὐτό πού θέλει νά μᾶς διδάξει ὁ Χριστός μέ αὐτή τήν προφητική του διαβεβαίωση;

Τό πρῶτο εἶναι ὅτι ἡ διδασκαλία καί ὁ νόμος του δέν ἔχουν ἕναν προσωρινό καί ἐφήμερο χαρακτήρα. Δέν συναρτῶνται μέ κάποια συγκεκριμένη ἐποχή καί τίς ἀνάγκες της. Δέν ἀπαιτοῦν προσαρμογή ἢ ἀνανέωση, ὅταν μεταβληθοῦν οἱ συνθῆκες. Ἡ διδασκαλία καί ὁ νόμος του ἔχουν χαρακτήρα ἀμετάβλητο καί προοπτική αἰώνια, ὅπως αἰώνιος εἶναι καί ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος μέ τή διδασκαλία του μᾶς ἔδωσε τόν νόμο του.

Ἄλλωστε ὁ νόμος τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἕνας ὁδηγός τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τόν Θεό, καί ἐφόσον ὁ Θεός εἶναι ὁ ἴδιος καί εἶναι ἀναλλοίωτος, δέν μπορεῖ νά ἀλλάξει ὁ τρόπος καί οἱ προϋποθέσεις μέ τίς ὁποῖες μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νά τόν πλησιάσει καί νά ἐνωθεῖ μαζί του. Ἐπομένως, δέν ὑπάρχει κανένας λόγος νά διερωτώμεθα οἱ ἄνθρωποι ἐάν ἡ διδασκαλία καί οἱ ἐντολές τοῦ Χριστοῦ ἰσχύουν στήν ἐποχή μας ἢ ἐάν χρειάζονται ἀλλαγή, ἐπειδή ἔχουν δοθεῖ πρὶν ἀπό εἴκοσι αἰῶνες καί σέ ἐντελῶς διαφορετικό περιβάλλον.

Ἡ ἀπάντηση πού δίδει ὁ Χριστός σέ τέτοιους προβληματισμούς καί ἀπορίες εἶναι ξεκάθαρη καί σαφής. Οἱ ἐντολές του ἰσχύουν καί στήν παραμικρή λεπτομέρεια καί αὐτές θά πρέπει νά ἀκολουθοῦμε, ἐάν θέλουμε νά εἴμαστε μαθητές του καί ἐάν θέλουμε νά κερδίσουμε μέ τή χάρη του τή σωτηρία μας.

Τό δεύτερο πού θέλει νά μᾶς διδάξει ὁ Χριστός εἶναι ὅτι ὅτιδήποτε καί ἐάν συμβεῖ στόν κόσμο, ὅσοδήποτε καί ἐάν μεταβληθεῖ καί ἀλλάξει, ὅποιοσδήποτε συνθῆκες καί ἐάν ἐπικρατήσουν, ὅποιοσδήποτε καί ἐάν ἐπιχειρήσει νά ἀλλοιώσει τή διδασκαλία καί τίς ἐντολές του, αὐτός εἶναι βέβαιο ὅτι δέν θά ἐπιτύχει τίποτε. Ἡ διδασκαλία καί οἱ ἐντολές τοῦ Χριστοῦ θά παραμείνουν ἀμετάβλητες καί ἀναλλοίωτες ὅσο ὑπάρχει καί ὑφίσταται ὁ κόσμος μας.

Αυτή ή προφητική διαβεβαίωση του Χριστού όχι μόνο μάς ενισχύει τήν πεποίθηση τής διαρκούς ισχύος των εντολών και τής διδασκαλίας του, αλλά και καθησυχάζει και κάποιες ανησυχίες μας, όταν βλέπουμε ότι ο λόγος του Χριστού άμφισβητεΐται, ή διδασκαλία του πολεμᾶται από όρισμένους, οί εντολές του δέν τηροῦνται ίσως από τούς περισσότερους. Όμως ο Χριστός μάς διαβεβαιώνει ότι δέν χρειάζεται νά ανησυχούμε, όταν βλέπουμε αυτά τά φαινόμενα, γιατί ο ίδιος εΐναι πού διαφυλάσσει αναλλοίωτη τή διδασκαλία του και τίς εντολές του, ώστε κανένας νά μήν μπορεΐ νά τροποποιήσει τή διδασκαλία του και νά τήν αλλάξει.

Τό μαρτυρεΐ, ἄλλωστε, ή ιστορία 20 αίωνων. Πόσοι δέν προσπάθησαν νά ἁλλοιώσουν ή και νά ἐξαφανίσουν τή διδασκαλία του; Ρωμαῖοι αὐτοκράτορες, διώκτες, αίρετικοί, ἄθεοι, ἄνθρωποι χωρίς ήθικές ἀξίες και ἀναστολές ἐπιδίωξαν ἀνά τούς αἰῶνες, νομοθετώντας και διδάσκοντας ἀντίθετα ἀπό ὅσα δίδαξε ο Χριστός, νά τήν ἁλλοιώσουν και νά τήν καταργήσουν. Και ὅμως ἀπέτυχαν οἰκτρά. Ο Χριστός εΐχε πάντοτε τόν τρόπο νά διατηρεΐ τή διδασκαλία του αναλλοίωτη, χρησιμοποιώντας ὡς συνεργούς του μέλη τής Ἐκκλησίας του, μέλη του μυστικού σώματός του, τούς ἁγίους και θεοφόρους Πατέρες.

Αὐτό συνέβη και μέ τούς ἁγίους Πατέρες τής Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ή ὁποία συνήλθε στή Χαλκηδόνα τό ἔτος 451 και καταδίκασε ὅσους δίδασκαν ἐσφαλμένα σχετικά μέ τίς δύο φύσεις του Χριστού, τή θεία και τήν ἀνθρώπινη, οί ὁποῖες ὑπῆρχαν ἀσύγχυτα ἐνωμένες στό πρόσωπο του Χριστού, και δογματίσαν σχετικά, κλείνοντας μία μεγάλη περίοδο διαφωνιῶν και συγκρούσεων στους κόλπους τής Ἐκκλησίας. Μάλιστα τήν ἐγκυρότητα των ἀποφάσεων τής Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐπικύρωσε ή ἁγία μεγαλομάρτυς Εὐφημία, τήν ὁποία ἐορτάσαμε πρίν ἀπό λίγες ήμέρες. Όταν οί Πατέρες τής Δ΄ Συνόδου ἔθεσαν ἐπί του ἱεροῦ λειψάνου της δύο εἰλητάρια, ἕνα μέ τήν ὀρθόδοξη διδασκαλία και ἕνα μέ τίς αίρετικές ἀπόψεις των μονοφυσιτῶν και προσευχήθηκαν, βρῆκαν τό πρῶτο στά χέρια τής ἁγίας, ἐνῶ αὐτό πού περιεΐχε τίς διδασκαλίες των αίρετικῶν στά πόδια της, ἐπιβεβαιώνοντας μέ αὐτόν τόν θαυμαστό τρόπο ποιό περιεΐχε τήν ὀρθή πίστη.

Γι΄ αὐτό και σήμερα τούς τιμοῦμε και ἐορτάζουμε τή μνήμη και τούς ἁγῶνες των ἁγίων Πατέρων τής Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, πού ὑπερασπίσθηκαν τήν ὀρθόδοξη πίστη και τήν ἀλήθεια τής Ἐκκλησίας μας. Ἀλλά τούς τιμοῦμε, και γιατί μάς ὑπενθυμίζουν τό χρέος μας νά τηροῦμε αναλλοίωτη τή διδασκαλία του Χριστού και νά τήν ἐφαρμόζουμε στό ἀκέραιο, διότι μόνο αὐτή μπορεΐ νά μάς ὁδηγήσει στή σωτηρία μέ τίς εὐχές των ἁγίων και θεοφόρων Πατέρων.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)